

dà bēi zhòu
大悲咒 มหารุณาธารณีสูตร

เป็นบทสรรเสริญคุณพระมหาโพธิสัตว์เจ้าพระอวโลกิเตศวร หรือที่รู้จักกันดีในนาม " พระแม่กวนอิม " คำร้องเป็นภาษาสันสกฤต ทำนองสำเนียงริเบต เป็นบทที่แพร่หลายมาก มีชื่อทางภาษาจีนว่า " ไตปุยจี้ว "

มหากุณาธารณีสสูตร (ไต่ปุยจิว) มี 2 บท บทนี้เป็นบทยาว ประกอบด้วยคำทั้งหมด ๘๔ คำ

“โหย จิว โหย จัง บ่อ ไห่ ไต่ ปุย ชิม ทอลอนี จิว” 3 จบ

“ปึง ซื่อ ออนี ทอ ยู ไล้” 3 จบ

• นำ มอ ฮอ ลา ตัน นอ ตอ ลา เหย่ เย • นำ มอ ออ ที เย • ผ่อ ลู กิด ดี ซอ ปอ ลา เย • ผู้ ที่ สัต ตอ พอ เย
• หม่อ ฮอ สัต ตอ พอ เย • หม่อ ฮอ เกีย ลู นิ เกีย เย • จัน • สัต พัน ลา ฮัว อี • ชู ตัน นอ ตัน เซ • นำ
มอ สิด กิด ลี ตอ อี หม่ง ออ ที เย • ผ่อ ลู กิด ดี สิด ฮู ลา เลง ถ่อ พอ • นำ มอ นอ ลา กิน ซี • ซี ลี หม่อ
ฮอ พัน ตอ ซา เม • สะ พอ ออ ทอ เตา ซี พง • ออ ซี เย็น • สะ พอ สะ ตอ นอ มอ พอ สะ ตอ นะ มอ พอ
เค • มอ ฮัว เตอ เตอ • ตัน จิต ทอ • จัน ออ พอ ลู ซี • ลู เกีย ดี • เกีย ลอ ดี • อี ซี ลี • หม่อ ฮอ ผู้ ที่ สัต
ตอ • สัต พอ สัต พอ • มอ ลา มอ ลา • มอ ซี มอ ซี ลี ทอ ยิน • กี ลู กี ลู กิด มง • ฮู ลู ฮู ลู ฟา เซ เย ดี •
หม่อ ฮอ ฮัว เซ เย ดี • ทอ ลา ทอ ลา • ดี ลี นิ • สิด ฮู ลา เย • เจ ลา เจ ลา • มอ มอ ฮัว มอ ลา • หมก ดี
ลี • อี ซี อี ซี • สิด นอ สิด นอ • ออ ลา ซัน ฮู ลา เซ ลี • ฮัว ซอ ฮัว ซัน • ฮู ลา เซ เย • ฮู ลู ฮู ลู มอ ลา
• ฮู ลู ฮู ลู ซี ลี • ซอ ลา ซอ ลา • สิด ลี สิด ลี • ชู ลู ชู ลู • ผู้ ถี เย ผู้ ถี เย • ผู้ ถ่อ เย ผู้ ถ่อ เย • มี ดี ลี เย
• นอ ลา กิน ซี • ดี ลี สิด นิ นอ • ผ่อ เย มอ นอ • ซอ ผ่อ ฮอ • สิด ถ่อ เย • ซอ ผ่อ ฮอ • หม่อ ฮอ สิด
ถ่อ เย • ซอ ผ่อ ฮอ • สิด ทอ ยี อี • สิด พัน ลา เย • ซอ ผ่อ ฮอ • นอ ลา กิน ซี • ซอ ผ่อ ฮอ • มอ ลา
นอ ลา • ซอ ผ่อ ฮอ • สิด ลา เซง ออ หมก เค เย • ซอ ผ่อ ฮอ • ซอ ผ่อ หม่อ ฮอ ออ สิด ถ่อ เย • ซอ ผ่อ
ฮอ • เจ กิด ลา ออ สิด ถ่อ เย • ซอ ผ่อ ฮอ • ปอ ทอ มอ กิด สิด ถ่อ เย • ซอ ผ่อ ฮอ • นอ ลา กิน ซี พัน
เค ลา เย • ซอ ผ่อ ฮอ • มอ พอ ลี เซง กิด ลา เย • ซอ ผ่อ ฮอ • นำ มอ ห่อ ลา ตัน นอ ตอ ลา เย เย • นำ
มอ ออ ที เย • ผ่อ ลู กิด ดี • ซอ พัน ลา เย • ซอ ผ่อ ฮอ • จัน สิด ดิน ตู • มั่น ตอ ลา • ปัด ถ่อ เย • ซอ
ผ่อ ฮอ

๑. 南無 喝囉怛那 哆囉夜耶 นำ มอ ฮอ ลา ตัน นอ ตอ ลา เหย่ เย

พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ ถือลูกประกาศ ขอนอบน้อมนมัสการพระไตรรัตน์ทั้งสาม

นำ มอ - ความนอบน้อม

ฮอ ลา ตัน นอ - ความเป็นรัตนะ

ตอ ลา เหย่ - 3

เย - นมัสการ

การน้อมเอาพระไตรสรณคมน์, พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เป็นที่พึ่งที่ระลึกผู้ต้องการปฏิบัติให้ถึงพระองค์จะต้องสาธยาย
มนตราด้วยความมีเมตตากรุณา และเปี่ยมด้วยศรัทธา ไม่ควรสวดเสียงดัง เกรี้ยวกราด และเร่งร้อน

๒. 南無阿唎耶 นำ มอ ออ ลี เย

นำ มอ - ความนอบน้อม

ออ ลี - องค์อริยะ

เย - นมัสการ

ขอนอบน้อมนมัสการแด่องค์พระอริยะ ผู้ห่างไกลจากบาปอกุศล วัตถุประสงค์แห่งบทนี้... พระโพธิสัตว์ทรงสั่งสอนชาวโลก ให้ปฏิบัติทางจิตเป็นมูลฐาน พระสังฆกรรมทั้งหลายล้วนกำเนิดมาแต่จิต เหตุนี้ผู้ปฏิบัติจะต้องมีความซัดเซงแห่งจิต และมองเห็นสภาวะแห่งตน จึงจะสามารถบรรลุพระสัมมาสัมโพธิญาณ เมื่อไม่แข็งขันในจิตก็ไม่สามารถเห็นสภาวะแห่งตน หากแต่จิตเป็นกุศล มีความมั่นคง ก็สามารถเดินทางสู่พระนิพพาน ได้

๓. 婆盧羯帝 爍鉢囉耶 ผ่อ ลู กิด ดี ซอ ปอ ลา เย

ผ่อ ลู กิด ดี - การเพ่ง พิจารณา อีกนัยหนึ่งคือความสว่าง

ซอ ปอ ลา - เสียงของโลกอันเป็นอิสระ

เย - นอบน้อมนมัสการ

ขอนอบน้อมคารวะแด่องค์พระอวโลกิตेश্বর โพธิสัตว์ ผู้เพ่งเสียงแห่งสรรพสัตว์ผู้ยาก พระโพธิสัตว์ผู้สงสารชีวิตแห่งสรรพสัตว์ผู้ตกอยู่ในกองทุกข์ เขาเหล่านั้นล้วนมีความทุกข์อันเกิดจากการหลงลืมสภาวะเดิมของตน จำต้องเวียนว่ายอยู่ในสังสารวัฏ พระองค์พิจารณาตามนี้ จึงเกิดเมตตาจิตที่จะโปรดสัตว์

๔. 菩提薩埵婆耶 ผู้ ที สัต ตอ พอ เย

ผู้ ที (โพธิ) - ตรัสรู้

สัต ตอ (สัตว์) - การมีชีวิต อารมณ์

พอเย - น้อมคารวะ

ขอนอบน้อมคารวะต่อผู้ให้ความตรัสรู้แก่ทุกชีวิต

...หากตั้งใจในธรรม นอบน้อมต่อความแจ้งในสภาวะเดิม ก็จะถึงความหลุดพ้น...

๕. 摩訶薩埵婆耶 หม่อ ฮอ สัต ตอ พอ เย

หม่อ ฮอ - ใหญ่มาก

สัต ตอ - สัตว์โลก หรืออีกนัยหนึ่งหมายถึง ผู้กล้าหาญ

พอ เย - น้อมการวระ

เมื่อน้อมการวระผู้กล้าหาญก็มีโอกาสที่จะหลุดพ้น มวลสรรพสัตว์ในโลกอันไพศาล ถ้ารู้สึกตัวแล้วลงมือปฏิบัติ ล้วนถึงความหลุดพ้นได้

๖. 摩訶迦盧尼迦耶 หม่อ ฮอ เกีย ลู นี เกีย เย

หม่อ ฮอ - ใหญ่มาก

เกีย ลู - กรุณา

นี เกีย - จิต

เย - การวระ

ขอนอบน้อมการวระต่อผู้มีมหากรุณาจิต

๗. 唵 ังน

ังน (โอม) - นอบน้อม

ขอนอบน้อม บูชาถวาย

... พระโพธิสัตว์เป็นผู้มีความเมตตากรุณาไม่มีประมาณ นำสัทธรรมอันเป็นความดับสูญโดยแท้จริง ปลูกให้มนุษย์พื้นถิ่น
สภาวะเดิมที่มีอยู่ เข้าถึงสัทธรรมอันบริสุทธิ์

๘. 薩幡囉罰曳 สัต พัน ลา ฮัว อี

สัต พัน ลา - อิศระ

ฮัว อี้ - อริยะ

องค์อริยะผู้อิสระ ผู้มีกายใจอันบริสุทธิ์สะอาด

...กาย ใจ จะบริสุทธิ์ได้ ต้องตั้งอยู่ในสังขารม ปฏิบัติตนอยู่ในศีล

๘. 數怛那怛寫 ชู ตัน นอ ตัน เซ

การปฏิบัติธรรมต้องถือความสัจเป็นพื้นฐาน ใช้ความเพียรเป็นเครื่องมือเพื่อบรรลุสู่อริยะ

...หากการปฏิบัติธรรมไม่ประกอบด้วยความสัจ ก็จะไม่พบหนทางสู่ความสำเร็จ เนื่องจากความสัจนั้นเป็นธรรมที่ปราศจาก การหลอกลวง จิตจึงรวมเป็นหนึ่งได้

เมื่อมีความสัจ ก็จะมีใจเข้า เมื่อเข้าใจก็จะมองเห็นความปลอดโปร่ง เมื่อปลอดโปร่งก็จะเกิดความเปลี่ยนแปลง และกลับ กลายไปในทิศทางที่ดีขึ้น

๑๐. 南無悉吉栗埵 伊蒙阿唎耶 นำ มอ ลิด กิด ลี ตอ อี หม่ง ออ ลี เย

นำ มอ - นอบน้อม

ลิด กิด ลี ตอ อี หม่ง - ผู้ปฏิบัติธรรมย่อมได้รับความคุ้มครองจากพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์

ออ ลี เย - การปฏิบัติธรรมจะรีบร้อนให้ได้ผลในทันทีขอมเป็นไปได้

...ผู้ที่จะนอบน้อมเข้าถึงองค์อริยะ จำต้องปฏิบัติธรรมโดยมานะพากเพียร มีจิตใจมั่นคงเป็นหนึ่ง จะกระทำโดยเร่งรีบไม่ได้

ต้องทำใจให้ว่างเข้าถึงองค์แห่งพระธรรมคัมภีร์ หมั่นในการปฏิบัติตามหลักธรรม มีความคิดคำริมั่นที่จะก้าวข้ามห้วงแห่งโอฆะ คิคจะกระทำประโยชน์แก่สรรพชีวิต

๑๑. 婆盧吉帝室佛囉愣馱婆 ผ่อ ลู กิด ตี ลิด ลู ลา เลง ถ่อ พอ

ผ่อ ลู กิด ตี - จิตต้องกับธรรม

ลิด ลู ลา - ท่องเที่ยวไปอย่างอิสระ

เลง ถ่อ พอ - เนื่องด้วยสำเร็จในมรรคผล

...ผู้ปฏิบัติต้องจงใจมุ่งไปข้างหน้า ฝึกฝนให้กายและจิตรวมเป็นหนึ่ง (เอกัคคตา)

๑๒. 南無 那囉謹墀 นำ มอ นอ ลา กิน ชี

นำ มอ - นอบน้อม

นอ ลา กิน ซี - การคุ้มครองคนดี นักปราชญ์ นักปฏิบัติ

..ด้วยความเมตตากรุณาของพระโพธิสัตว์ ทรงข้าย້เตือนให้ยึดถือพระไตรสรณาคมน์ ต้องปฏิบัติตนอยู่ในมนุษยธรรม ทำตนเป็นตัวอย่างเพื่อให้สาธุชนรุ่นหลังได้รับรู้เป็นแบบอย่างและเจริญรอยตาม

สาธุชนผู้ปฏิบัติตามพระพุทธองค์และพระธรรมยิ่งต้องมีความเมตตากรุณาจิตและโพธิจิตเพื่อโปรดสัตว์ รักษาพระธรรมยิ่งกว่าชีวิตและเพื่อแผ่ทั่วไปไม่มีประมาณ

๑๓. 醯利摩訶 幡哆沙咩 ซี ลี หม่อ ฮอ พัน ตอ ซา เม

ซี ลี หม่อ ฮอ - ความเมตตากรุณาอันไพศาล สามารถบำบัดทุกข์บำรุงสุขได้

พัน ตอ ซา เม - ผู้มีบุญวาสนาจะได้รับการคุ้มครองจากเทพเจ้า มารทั้งหลายไม่สามารถมารบกวนได้

...พระโพธิสัตว์สังเกตเห็นว่าชาวโลกถือเอาความรวย, มีชื่อเสียง, ตักคินา เป็นที่นิยมศรัทธา อันเป็นการเพิ่มพูนความทุกข์ พระองค์จึงเตือนจิตให้มนุษย์ จงผ่อนคลายในทางโลก โน้มหน้าจิตใจมาในทางมรรคผล เมื่อจิตว่างแล้ว พระสัทธรรมอันพิสุทธิ์ก็จะเจริญขึ้น

๑๔. 薩婆阿他 豆輪朋 สะ พอ ออ ทอ เตา ซี พง

สะ - การได้เห็น

พอ - เสมอภาค

ออ - พระสัทธรรมอันบริสุทธิ์

ทอ เตา ซี พง - ธรรมไม่มีขอบเขต

...ทุกคนที่ปฏิบัติสามารถรู้ได้เห็นได้ และบรรลุสู่พระพุทธภูมิได้โดยเสมอกัน

๑๕. 阿逝孕 ออ ซี เย็น

ผู้ที่ทำความดียอมได้รับการชมเชย ผู้ทำบาปจะต้องสำนึกและขอขมาโทษ

๑๖. 薩婆薩哆 那摩婆薩哆那摩婆伽 สะ พอ สะ ตอ นอ มอ พอ สะ ตอ นะ มอ พอ เก

สะ พอ สะ ตอ - พุทธธรรมอันไม่มีขอบเขตสิ้นสุด สรรพสัตว์ในโลกนี้ล้วนสำเร็จเป็นพระพุทธเจ้าได้

นอ มอ พอ สะ ตอ - พุทธธรรมเป็นความเสมอภาค มิได้แบ่งแยกเป็นสูงหรือต่ำ

นะ มอ พอ เก - พุทธธรรมมีความไพศาล ผู้ปฏิบัติตามจะสามารถระงับภัยอันตรายทุกสิ่ง

...ไม่ว่านักปราชญ์หรือผู้โง่เขลา เมาปัญญา คนหรือสัตว์ ล้วนสามารถหลุดพ้นได้ ถ้าเขาเหล่านั้นปฏิบัติธรรมด้วยความสัจ

๑๗. 摩罰特豆 มอ ฮัว เตอ เตา

ผู้ปฏิบัติต้องถือพระสัทธรรมเป็นสูงญ ไม่ข้องแวะ ไม่ติดในรูป ไม่ยึดในจิต ถือเอาสัจธรรมเป็นใหญ่ และต้องละความวิตกกังวล
กำจัดความโกรธ ความโลภ ความหลง โดยใช้หลักแห่งปัญญาดับกิเลสให้จิตสงบ เป็นอยู่ในโลกนี้โดยสันติสุข

๑๘. 怛侄他 ตัน จิต ทอ

ความศรัทธาจริงอันต่อเนื่องกัน จิตต้องตรงกับพระธรรม ห้ามมิให้มีความคิดทางโลกเกิดขึ้นโดยเด็ดขาด

ทั้งนี้ เนื่องจากว่าหากปล่อยให้ความคิดทางโลก เกิดขึ้นในจิต ภาย ใจ ก็จะไม่บริสุทธิ์ ทำให้เกิดการขัดแย้งกับพระธรรม ไม่
อาจจะพบความสันติสุขได้

๑๙. 唵 阿婆盧醯. ัง ออ พอ ลู ซี

ังน - นอบน้อม เป็นบทนำ

ออ พอ ลู ซี - เป็นพระโพธิสัตว์ หมายถึงพระธรรมคือความสะอาดจิตสะอาดศดใสไร้ราคะ

ผู้ปฏิบัติธรรมต้องมีจิตใจที่เด็ดเดี่ยว ไม่วุ่นไหวต่อการก่อกวนของเหล่ามาร(กามกิเลส) หากสามารถตั้งจิตข่มจิตสำรวมกาย
วาจา และจิต ละทิ้งโลกาวินัยทั้งหมดก็จะเข้าถึงพุทธสภาวะที่มีอยู่เดิม

- .. ถ้าทำให้จิตมีความสงบนิ่งอยู่ทุกขณะ ไม่ว่าจะยืน เดิน นั่ง นอน ก็จะมีความสำเร็จในธรรมโดยมีรู้ตัว
- .. พระพุทธเจ้าทุกพระองค์ รวมทั้งพระโพธิสัตว์เจ้าได้หลุดพ้นในขณะที่อยู่ในโลกอันมากล้นไปด้วยกิเลสนี้

๒๐. 盧迦帝 ฤ เกีย ตี

เป็นโลกนาถ มีความเป็นอิสระ

...มีกุศลจิตสะอาดบริสุทธิ์ ไม่มีมัวหมอง มีรัศมีสว่างรอบกาย และสามารถร่วมกับคินฟ้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
รักษาความมีกุศลจิต อย่าทำลายตนเอง อย่าหลงผิดเป็นชอบ
สิ่งสำคัญ...ต้องรักษาจิตให้บริสุทธิ์

๒๑. 迦羅帝 . เกีย ลอ ตี

ผู้มีความกรุณา ผู้ปลดปล่อยทุกข์ เป็นผู้มีจิตในทางธรรม ดำรงมรรคมั่นคง มีสติปัญญาเฉียบแหลมยิ่งใหญ่
...เมื่อจิตมีความสงบก็สามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งชั่วร้ายให้กลับกลายเป็นดี

๒๒. 夷醯唎 อี ฉี ลี

กระทำตามโอวาท อย่ามีจิตหลงผิด

๒๓. 摩訶菩提薩埵 หม่อ ฮอ ผู้ ที สัต ตอ

หม่อ ฮอ - ความไพศาลของพุทธธรรม ทุกคนน้อมนำไปปฏิบัติได้
ผู้ที - เห็นโลกนี้เป็นสูญ
สัต ตอ - การเน้นปฏิบัติอันตตธรรม มองเห็นสรรพธรรมเป็นสูญ
มองความรุ่งเรืองแห่งลาภยศ สรรเสริญเป็นสูญ มองให้เห็นเป็นเงาลวง ทำจิตใจร่างกายให้หมดจด

๒๔. 薩婆薩婆 ตั้ต พอ ตั้ต พอ

พุทธธรรมมีความเสมอภาค อีกทั้งยังอำนวยประโยชน์สุขแก่สัตว์โลก ผู้ที่มีปัจจัยแห่งบุญย่อมได้รับความสุข

๒๕. 摩囉摩囉 มอ ลา มอ ลา

ผู้ปฏิบัติจะได้มีมโนรดแก้วมณี แก้วมณีนี้แจ่มใสไม่มีอะไรขัดข้อง

...ความคิดคำนึงเกิดมาแต่จิต จิตเป็นใหญ่ จิตเป็นประธานแห่งบุญและบาป ผู้ปฏิบัติต้องกำจัดความคิดอันเป็นอกุศล ความคิดฟุ้งซ่าน ระงับความวิตกกังวล เพียรพยายามเสาะหาสังขารม ชำระล้างอายตนะภายในให้สะอาดพิสุทธิ์ ละความห่วงใยใดๆ ให้สิ้นเชิง

๒๖. 摩醯摩醯 唎馱孕 มอ ซี่ มอ ซี่ ลี ทอ ยิน

มอ ซี่ - ความมีอิสระทันที ผู้ปฏิบัติไม่มีเวลาใดที่ไม่เป็นอิสระคือมีอิสระทุกเมื่อ

ลี ทอ ยิน - การปฏิบัติกระทั่งสำเร็จวิชาธรรมกาย มีอาสน์ดอกบัวรองรับ

โดยปกติแล้วผู้ที่มีจิตว่างก็จะมีความสะดวกทั้งกายและจิต เมื่อลงมือปฏิบัติแล้วก็สามารถบรรลุผลได้ และก็จะตั้งอยู่เช่นนั้น ไม่มีวันเสื่อมถอย

๒๗. 俱盧俱盧 羯蒙 กี่ ลู กี่ ลู กิด มง

กี่ยู - การเกิดความคิดปฏิบัติธรรมสามารถบันดาลให้เทพเจ้ามาปกป้องรักษา

กิด มง - ผู้ปฏิบัติจะต้องสร้างสมบุญบารมีเพื่อเป็นพื้นฐานในการบรรลุสู่หามรรค (มรรคผล-นิพพาน)

๒๘. 度盧度盧 罰闍耶帝 ฑู ลู ฑู ลู ฟา เซ เย ตี

ฑู ลู - ผู้ปฏิบัติจะต้องยืนให้มั่นตั้งใจปฏิบัติ ไม่ห่อหุ้มหลงด้วยพวกเดียรถีย์ มีความแน่วแน่ มีสมาธิ มีความสงบ
ฟา เซ เย ตี - มีความบริสุทธิ์อันยิ่งใหญ่สามารถข้ามพ้นสังสารวัฏได้

๒๙. 摩訶罰闍耶帝 หม่อ ฮอ ฮัว เซ เย ตี

พระสัทธรรมอันไพศาล สามารถระงับความเกิดดับแห่งกิเลสได้ ภัยพิบัติต่างๆไม่แผ้วพาน ทุกคนสามารถสำเร็จเป็นพุทธะได้
เหมือนหัน
...กำจัดความหลงผิด ความเห็นแก่ตัว ปล่อยว้างปัจจัยทางโลก

๓๐. 陀囉陀囉 ทอ ลา ทอ ลา

เมื่อปฏิบัติจิตใจให้มีสภาพเหมือนอากาศอันโปร่งใส ไร้ละอองธุลีแม้แต่น้อย ก็จะได้ไปเกิดในสวรรค์ชั้นพรหมได้

๓๑. 地唎尼 ตี ลี นิ

ตี - โลก
ลี - สัตว์ทั้งหลายล้วนสามารถรับการโปรดได้
นิ - พรหมจารีณีที่ปฏิบัติธรรมอยู่

๑๒. 室佛囉耶 ลิด สุ ลา เย

เมื่อปฏิบัติธรรมเข้าถึงความสมบูรณ์แห่งสภาวะเดิมแล้ว จะมีความสว่างปรากฏในกายของตน

๑๓. 遮囉遮囉 เจ ลา เจ ลา

ความโกรธ คุ สุรเสียงที่เปล่งออกมาจเสียงคำรามของฟ้า กระหึ่มไปทั่วสารทิศ

...ธรรมเหมือนดังฟ้าร้องคำรามไปทุกสารทิศ เป็นเสียงแห่งพรหมเมื่อเหล่ามาร ได้ยินศัพท์ดำเนียงนี้ ก็จะเกิดความสะดุ้งกลัว

๑๔. 摩麼罰摩囉 มอ มอ ฮัว มอ ลา

มอ มอ - การกระทำดี สามารถทำลายความกังวลแห่งกษัตริย์ได้

ฮัว มอ ลา - ธรรมะเป็นสิ่งลึกซึ้ง เข้าใจยาก และมีความศักดิ์สิทธิ์ไม่สามารถประมาณ หรือคาดคิดได้ เป็นประโยชน์ที่ไม่มีสิ่งใดทัดเทียม

๑๕. 穆帝隸 หมก ดี ลี

หลุดพ้น

...ผู้ปฏิบัติได้เช่นนี้ ย่อมบรรลusuภูมิแห่งพุทธ

๑๖. 伊醯伊醯 อี ซี อี ซี

การชักชวนตามพระศาสนา ทุกสรรพสิ่งให้ดำเนินไปตามธรรมชาติ
...ทุกสิ่งปล่อยให้ดำเนินไปตามเหตุปัจจัยปรุงแต่ง อย่าฝืนกระทำตามใจชอบ

๑๗. 室那室那 ลิด นอ ลิด นอ

เป็นมหาสติ มีจิตใจมั่นคงสามารถเข้าสู่มหาปัญญา
..ผู้ปฏิบัติธรรม มีความสว่างแห่งสติปัญญาอยู่ ถ้าใช้จิตนี้เป็นฐานใช้ธรรมให้เป็นประโยชน์ ก็จะได้รับฐานธาตุที่สดชื่น
แต่หากไม่มีจิตใจมั่นคงกำจัดกิเลสในตนไม่หมด ก็ไม่มีทางที่จะให้ความสว่างแห่งสติปัญญาที่มีอยู่ดั้งเดิมปรากฏออกมาได้เลย.

๑๘. 阿囉參 佛囉捨利 ออ ลา ชัน สุลา เซ ลี

ออ ลา ชัน - ความผ่านธรรมไปถึงธรรมราชา มีความอิสระในธรรม
สุลา เซ ลี - การได้พระธรรมกายอันบริสุทธิ์ ได้ดวงแก้วแห่งพระรัตนะ

๑๙. 罰沙罰參 ฮัว ซอ ฮัว ชัน

ฮัว ซอ - ผู้ที่มีธรรม ตั้งอยู่ในขันติธรรม
ฮัว ชัน - ผู้บรรลุนิพพาน มีความสุขอันแท้จริงยากจะบรรยาย
เป็นการอนุโมทนาตามเหตุตามปัจจัย
...ความสุขที่แท้จริง จะต้องได้จากการปฏิบัติที่ยากลำบาก ถ้าสามารถอดทนต่อความยากลำบากก็จะเข้าถึงความสุขอันยิ่งได้

๔๐. 佛囉捨耶 สุลา เซ เย

จะต้องมีความรู้ด้วยตนเอง ผู้จะบรรลุธรรมหากสามารถละการยึดถือเข้าถึงสภาวะดั้งเดิม ก็จะพบพระพุทธเจ้าได้ทุกพระองค์

๔๑. 呼嚧呼嚧摩囉 **ฮู ลู ฮู ลู มอ ลา**

การประกอบพิธีตามปรารถนา ประกอบพิธีกรรมไม่ละจากตัวตน

๔๒. 呼嚧呼嚧醯利 **ฮู ลู ฮู ลู ซี ลี**

การประกอบธรรม โดยปราศจากความคิดคำนึงมีความเป็นอิสระสูง

๔๓. 娑囉娑囉 **ซอ ลา ซอ ลา**

ผู้ปฏิบัติเพียงแต่มีความมุ่งมั่น มีความเพียรพยายามอย่างต่อเนื่อง มีจิตอันเป็นหนึ่งเดียว ก็จะได้เห็นองค์พระโพธิสัตว์

๔๔. 悉唎悉唎 **สิ ลี สิ ลี**

ความเป็นมโนมยอานสูงสุด สามารถอำนวยการประ โยชน์ และคุ้มครองสรรพสัตว์โดยไม่ละทิ้ง

๔๕. 蘇嚧蘇嚧 ชู ลู ชู ลู

น้ำอมฤตทานสามารถอำนวยการประโยชน์แก่สัตว์โลกทั้งปวง

๔๖. 菩提夜 菩提夜 ผู้ ถี เย ผู้ ถี เย

การตรัสรู้ธรรม ตรัสรู้ถึงภูมิจิต ผู้ที่ปฏิบัติจะต้องมีความวิริยะพากเพียรอย่างแรงกล้า ปฏิบัติทุกวันทุกคืนเสมอต้นเสมอปลายไม่
ทอดอຍ

๔๗. 菩駄夜 菩駄夜 ผู้ ถ่อ เย ผู้ ถ่อ เย

เป็นการรู้ในธรรม รู้ในจิต ผู้ปฏิบัติจะต้องถือ “ตัวเขา-ตัวเรา” เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ไม่เพียงแต่ไม่เห็น
ลักษณะตัวเขาตัวเรา แม้สรรพสัตว์ในทุคติ ก็ต้องถือว่าเท่าเทียมกับเรา

๔๘. 彌帝唎夜 มี ดี ลี เย

มหากรุณา ให้ผู้ปฏิบัติต้องเจริญเมตตากรุณาจิต เพื่อให้สรรพสัตว์เข้าถึงโพธิมรรค
...รักในตนเองเท่าใด ก็ให้รักผู้อื่นเท่านั้น

๔๙. 那囉謹墀 นอ ลา กิน ชี

นักปราชญ์ผู้รักษาตนเองได้ มีมหากรุณาจิต

...ผู้ปฏิบัติจะต้องเคารพนักปราชญ์ เห็นผู้ทำดีจะต้องช่วยกันรักษา ผู้ที่เกิดความท้อถอยก็ต้องส่งเสริมให้กำลังใจ

๕๐. 地利瑟尼那 **ตี ลี ลิด นี นอ**

ความคมของวัชระ ให้คนเรามีความมั่นคงในการปฏิบัติธรรม

๕๑. 波夜摩那 **พ่อ เย มอ นอ**

สุรเสียงก้องไปสิบทิศ เป็นสุรเสียงแห่งความปิติยินดี

๕๒. 娑婆訶 **ขอ พ่อ ฮอ**

ความสำเร็จผล มงคล นิพพาน ระงับภัยเพิ่มพูนประโยชน์ พระสัทธรรมไม่เกิดไม่ดับ เป็นสภาวะอันสงบมาแต่เดิม

๕๓. 悉陀夜 **ลิด ถ่อ เย**

ความสำเร็จในธรรมทั้งหลาย เข้าถึงพระวิสุทธิมรรคปราศจากขอบเขตอันจำกัด สรรพสัตว์เพียงแต่ละวางจากลาภยศชื่อเสียง ก็
จะเข้าถึงความหลุดพ้นได้

๕๔. 娑婆訶 **ขอ พ่อ ฮอ**

ผู้ปฏิบัติได้เห็นแจ้งในพระสังฆธรรมและความหลุดลวง(ไม่แท้) ก็จะสามารถได้ง่าย

๕๕. 摩訶悉陀夜 หม่อ ฮอ ลิด ถ่อ เย

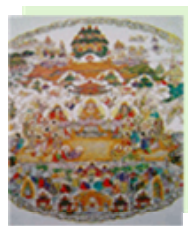
ความไพศาลของพระพุทธธรรม ผู้ใดน้อมนำไปปฏิบัติจะสำเร็จในพระพุทธผล

๕๖. 娑婆訶 ซอ ผ่อ ฮอ

เน้นย้ำประโยชน์ในการปฏิบัติธรรม

๕๗. 悉陀喻藝 ลิด ทอ ยี อี

ลิด ทอ - ความสำเร็จ

ยี อี - ความว่างเปล่า

ทวยเทพเจ้าต่างได้รับความสำเร็จอันเป็นความว่างเปล่า (สุญญตาธรรม)

๕๘. 室幡囉耶 ลิด พัน ลา เย

เป็นความอิสระสมบูรณ์ เป็นการกล่าวถึงบรรดาเทพที่ต่างสำเร็จในอิสระธรรม

๕๘. 娑婆訶 ซอ ผ่อ ฮอ

อสังสกฤตธรรมนั้น เป็นสภาวะธรรมที่สมบูรณ์โดยอิสระ เป็นการประกาศมหาธรรมที่ยิ่งใหญ่มีผลที่ลึกซึ้ง

๖๐. 那囉謹墀 นอ ลา กิน ฉี

ความสำเร็จด้วยความรัก ความเมตตากรุณา การปกป้องรักษา

๖๑. 娑婆訶 ซอ ผ่อ ฮอ

แสดงถึงความเมตตากรุณาของพระโพธิสัตว์

๖๒. 摩囉那囉 มอ ลา นอ ลา

มอ ลา - มโนรต ความหวัง ความประสงค์

นอ ลา - อนุตตรธรรม

การปฏิบัติอนุตตรธรรมสมดังประสงค์

๖๓. 娑婆訶 ซอ ผ่อ ฮอ

พระโพธิสัตว์มุ่งเน้นให้คนปฏิบัติธรรม อีกทั้งยังเปิดเผยหัวใจอันลึกซึ้งของมหามรรคนี้

๖๔. 悉囉僧 阿穆佉耶 ลิด ลา เซง ออ หมก เค เย

เป็นการแสดงความรักของพระโพธิสัตว์ต่อหมู่ชน

๖๕. 娑婆訶 ซอ ผ่อ ฮอ

(ต่อเนื่องกับบทก่อน) คนเรานั้นมีโรคทางจิตเป็นภัยคุกคาม พระธรรมโอสธเท่านั้นที่สามารถรักษาให้หายได้

๖๖. 娑婆摩訶 阿悉陀夜 ซอ ผ่อ หม่อ ฮอ ออ ลิด ถ่อ เย

ซอ ผ่อ หม่อ ฮอ - สัตว์ทุกประเภทมีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน สามารถบรรลุพระสัมมาสัมโพธิได้เหมือนกัน

ออ ลิด ถ่อ เย - สรรพสัตว์มีโอกาสร่วมรับความสุขสบายทั่วถึงกัน

บุคคลมีขั้นดิธรรมก็จะเข้าถึงธรรมได้ด้วยดี สามารถสำเร็จพระสัมมาสัมโพธิญาณได้ไม่จำกัด

๖๗. 娑婆訶 ซอ ผ่อ ฮอ

(ต่อเนื่องกับบทก่อน) ความเมตตาอันสูงสุด

๖๘. 者吉囉 阿悉陀夜 เจ กิด ลา ออ สิด ถ่อ เย

เจ กิด ลา - การใช้ชีวิตจักรปราบเหล่ามาร
ออ สิด ถ่อ เย - ความสำเร็จอันไม่มีสิ่งใดเทียบได้
การใช้ชีวิตธรรมจักร ปราบเหล่ามารศัตรูได้รับความสำเร็จ

๖๙. 娑婆訶 ซอ ผ่อ ฮอ

(ต่อเนื่องกับบทก่อน) สรรพสัตว์ทั้งหลายล้วนสำเร็จในความบริสุทธิ์ได้ จึงไม่ควรประกอบอกุศลกรรมทั้งหลาย

๗๐. 波陀摩 羯悉陀夜 ปอ ทอ มอ กิด สิด ถ่อ เย

ปอ ทอ มอ กิด - พุทธธรรมเป็นธรรมที่ไม่มีขอบเขต จะต้องปฏิบัติเพื่อได้รับความสุขร่วมกัน
สิด ถ่อ เย - ย้ำเตือนให้ผู้ปฏิบัติจะต้องประกอบด้วยสติปัญญาเพื่อการหลุดพ้น ละจากกิเลส

๗๑. 娑婆訶 ซอ ผ่อ ฮอ

(ต่อเนื่องกับบทก่อน) ผู้ปฏิบัติไม่ยึดในทางใดทางหนึ่ง ปฏิบัติโดยการพิจารณา พร้อมทั้งมีหิริโอตตปละ ..มรรคผลนั้นสำเร็จได้ด้วยตนเอง สำเร็จได้ด้วยการพิจารณา ในทุกขณะจะต้องพิจารณาจิตของตน รักษาไว้ในทุกเหตุปัจจัยไม่ให้วิตกจิตเกิดขึ้นได้

๓๒. 那囉謹墀 皤伽囉耶 นอ ลา กิน ชี พัน เค ลา เย

นอ ลา กิน ชี - รักษาไว้ด้วยความเป็นภัทร
พัน เค ลา เย - เถระเพ่งโดยอิสระ
เป็นที่รักของผู้เจริญ เป็นที่รักของพระอรិยะ

๓๓. 娑婆訶 ซอ ผ่อ ฮอ

(ต่อเนื่องกับบทก่อน) การปฏิบัติให้ถือเอาสัมมาจิต และความมีสติเป็นหลัก

๓๔. 摩婆利 勝羯囉夜 มอ พอ ลี เซง กิด ลา เย

มอ พอ ลี เซง - ผู้กล้า
กิด ลา เย - สภาวะเดิม
คุณธรรมจะสำเร็จได้ ด้วยสภาวะแห่งเมตตาธรรม หากจิตตั้งอยู่ในอกุศลก็ย่อมเป็นการยากที่จะสำเร็จพระอนุตรธรรม

๓๕. 娑婆訶 ซอ ผ่อ ฮอ

เป็นการรวมเอาพระคาถาทั้งหมดแห่งมหากรุณาธารณีสูตรมาไว้ในประโยคนี้ มีนัยบ่งบอกถึงความเมตตากรุณาของพระโพธิสัตว์ เพื่อโปรดเหล่าสรรพสัตว์ทั้งปวงให้ได้รับหิตานุหิตประโยชน์ มีพระสัมมาสัมโพธิเป็นหลักชัย

๓๖. 南無喝囉怛那 哆囉夜耶 **นำมอ ห่อ ลา ตัน นอ ตอ ลา เย เย**

เน้นย้ำให้พยายามควบคุมกายใจไม่ให้ลึนไหลไปตามอารมณ์ที่มากกระทบ โน้มนำเอาสมาธิเพ่งการเกิดการดับ

๓๗. 南無阿唎耶 **นำมอ ออ ลี เย**

เป็นการสาธยายมนต์สรรเสริญพระอริยะ และกล่าวถึงการปฏิบัติธรรม ต้องละความเป็นตัวตน, บุคคล, เรา-เขา จึงสามารถไม่ให้เกิดความคิดนึกอันเป็นบ่อเกิดแห่งทุกข์ได้
...ความนึกคิดติดยึดไม่เกิด ความเข้าใจถึงธรรมก็จะเป็นที่หวังได้

๓๘. 婆嚧吉帝 **พ่อ ลู กิต ตี**

พระสัทธรรมไม่มีความสิ้นสุด บรรดาผู้ปฏิบัติธรรมย่อมมีความบริสุทธิ์เป็นเครื่องอยู่ นำทางสู่แดนสุขาวดี
...มีการเกิดย่อมต้องมีการตาย มีความชนะย่อมต้องมีความพ่ายแพ้...

แต่ชาวโลกผู้ตกอยู่ภายใต้วิฆชากลับยินดีต่อการเกิดเกลียดชังความตาย ทำที่สุดก็ต้องตายอยู่นั่นเอง
ฉะนั้นหากต้องการรอดพ้นจากความตาย จะต้องค้นหาความเป็นในความตายให้ได้เสียก่อน

๓๘. 爍曇囉夜 **ขอ พัน ลา เย**

ผู้ปฏิบัติต้องสำรวจตาเห็นรูป ไม่ปรุงแต่งไปตามรูปที่มองเห็น

๔๐. 娑婆訶 **ขอ ผ่อ ฮอ**

(ต่อเนื่อง) สำรวจหูฟังเสียง ไม่ปรุงแต่งไปตามเสียงที่ได้ยิน

๔๑. 唵悉殿都 **งัน สีด ดิน ตุ**

สำรวจจมูกดมกลิ่น ไม่ปรุงแต่งไปตามกลิ่นที่จมูกดม

๔๒. 漫多囉 **มัน ตอ ลา**

สำรวจลิ้นรับรส ไม่ปรุงแต่งไปตามรสที่ลิ้นรับ

๔๓. 跋陀耶 **ปีด ถ่อ เย**

สำรวมกายถูกต้องสัมผัส ไม่ปรุงแต่งไปตามที่ร่างกายถูกต้องสัมผัส

๘๔. 娑婆訶 ซอ ผ่อ ฮอ

สุดท้ายสำรวมใจรับรู้อารมณ์ ไม่ปรุงแต่งให้เกิดอารมณ์ใดๆที่ใจรับรู้
รวมเรียกว่าสำรวมอินทรีย์ ๖ อันมี ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ บรรลุเป็นโพธิสัตว์อันบริสุทธิ์

****จงเว้นจากการทำบาป เร่งบำเพ็ญสรรพกุศล ชำระจิตให้สะอาดหมดจด****

นี่คือพระธรรมของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย

ธรรมเหล่านี้จะสำเร็จได้ด้วยอาศัยใจเป็นประธาน